

บทที่ 4

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติวิเคราะห์การจำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) เพื่อหาปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกนัดพบเร็วของวัยรุ่นหญิง ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม 1 วัยรุ่นที่ออกนัดพบไม่เร็ว และกลุ่ม 2 วัยรุ่นที่ออกนัดพบเร็ว พบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกนัดพบเร็วของวัยรุ่นหญิง คือ ผลการเรียน การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน ประวัติการออกนัดพบของพี่น้อง การรับรู้รูปร่างหน้าตาของตนเอง เครือข่ายกลุ่มเพื่อน พ่อแม่แยกกันอยู่ พฤติกรรมการติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพศตรงข้าม และรายรับโดยเฉลี่ยในแต่ละวัน โดยตัวแปรทั้ง 8 ตัวแปร สามารถจำแนกความแตกต่างความแตกต่างระหว่างกลุ่มวัยรุ่นหญิงทั้ง 2 กลุ่มออกจากกันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Wilks' Lambda = .315, $p < .001$)

โดยสรุปแล้ว เมื่อเปรียบเทียบกันระหว่างวัยรุ่นหญิงที่ออกนัดพบเร็วกับวัยรุ่นหญิงที่ออกนัดพบไม่เร็ว พบว่า วัยรุ่นหญิงที่ออกนัดพบเร็วจะมีผลการเรียนต่ำกว่าวัยรุ่นหญิงที่ออกนัดพบไม่เร็ว มีการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อนสูงกว่า มีการรับรู้รูปร่างหน้าตาของตนเองดีกว่า มีเครือข่ายกลุ่มเพื่อนมากกว่า มีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพศตรงข้ามมากกว่า มีรายรับโดยเฉลี่ยในแต่ละวันมากกว่า วัยรุ่นที่ออกนัดพบเร็วมักจะอยู่ในครอบครัวที่มีพ่อแม่แยกกันอยู่ และการออกนัดพบเร็วหรือไม่เร็วมีส่วนเกี่ยวข้องกับประวัติการออกนัดพบของพี่น้อง โดยวัยรุ่นที่ออกนัดพบเร็วจะอยู่ในครอบครัวที่มีพี่น้องเคยออกนัดพบ

การอภิปรายผลการวิจัย จะอภิปรายทีละปัจจัยดังนี้

1. ผลการเรียน

จากตารางที่ 5 แสดงถึงตัวแปรผลการเรียน ซึ่งพบว่า วัยรุ่นที่ออกนัดพบไม่เร็วจะมีผลการเรียนที่ดีกว่าวัยรุ่นที่ออกนัดพบเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งผลการเรียน เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกนัดพบเร็วของวัยรุ่นหญิง ดังนี้ คือ ผลการเรียน เป็นปัจจัยที่สามารถจำแนกวัยรุ่นหญิงออกเป็น กลุ่มออกนัดพบไม่เร็ว กับกลุ่มออกนัดพบเร็ว ได้ดีที่สุดในค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิคัลมาตรฐานเท่ากับ $-.470$ เนื่องจากเรื่องการออกนัดพบกับผลการเรียนยังมีผู้ศึกษาไม่มากนัก ผู้วิจัยจึงใช้ผลการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเพศเข้ามาอ้างอิง โดยผลการวิจัยครั้งนี้ใกล้เคียงกับการศึกษาของ Brooks-Gunn and Furstenberg (1989) พบว่าวัยรุ่นที่มีผลการเรียนไม่ดีและมีระดับการศึกษาต่ำจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศเร็วกว่าวัยรุ่นที่ยังคงศึกษาอยู่และมีผล

การเรียนรู้ ซึ่งตรงกับการศึกษาของ Halpern, Joyner, Udry, and Suchindran (2000) ที่พบว่า เด็กฉลาด จะเป็นปัจจัยป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ที่เร็วเกินไป ส่วนเด็กที่มีสติปัญญาต่ำกว่า จะเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์เร็ว และการศึกษาของ Adomezyk and Felson (2006) พบว่าการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่นจะน้อยกว่า หากเด็กวัยรุ่นเหล่านั้นมีผลการเรียนที่ดี นอกจากนี้ยังมี การศึกษาของ Ruankanchanasetr, Plitponkarnpim, Hetrakul, and Kongsakon (2005) ที่ได้ศึกษา พฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เด็กวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ คือ การมีผลการเรียนที่ไม่ดี ออกจากโรงเรียนเร็ว นั้นแสดงว่าผลการเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ทางเพศของวัยรุ่นอย่างมาก โดยกลุ่มที่ออกนัดพบไม่เร็วอาจจะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการเรียน จึง ไม่มีเวลาไปคิดเรื่องอื่นๆ ส่วนกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่ออกนัดพบเร็ว อาจจะเอาเวลาไปสนใจในเรื่องอื่นๆ เช่น การไปเที่ยวกับเพื่อน การนัดพบ เป็นต้น ซึ่งหากเราต้องการให้เด็กวัยรุ่นไม่หันไปสนใจใน เรื่องเพศก่อนวัยอันควร โรงเรียน และสถานศึกษาต่างๆ อาจจะต้องหากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการ เรียน ที่สร้างสรรค์ และน่าสนใจ ให้วัยรุ่นได้ใช้เวลาว่างเพื่อการเรียนรู้วิชาการต่างๆ ส่วนพ่อแม่ ผู้ปกครองก็เป็นฝ่ายให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ หาสถานที่ทำกิจกรรมสร้างเสริมพัฒนาการต่างๆ ใน เวลาที่เด็กมีเวลาว่าง ก็จะช่วยให้วัยรุ่นเห็นว่า การเรียนไม่ใช่สิ่งที่น่าเบื่อ และไม่ไปสนใจเรื่องเพศ หรือการออกไปเที่ยวกับเพื่อนเพศตรงข้ามเร็วเกินไป

2. การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน

จากตารางที่ 5 แสดงถึง กลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ออกนัดพบเร็วมีการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่ม เพื่อนมากกว่ากลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ออกนัดพบไม่เร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยการรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกนัดพบเร็วของ วัยรุ่นหญิงเป็นอันดับสาม และมีค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิคัลมาตรฐานเท่ากับ -.434 ซึ่ง ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Brooks-Gunn and Furstenberg (1989) ที่ศึกษา เกี่ยวกับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อน พบว่ากลุ่มเพื่อนจะมีอิทธิพลมาก โดยเฉพาะบรรทัดฐานในเรื่องเพศ ของกลุ่มเพื่อน โดยกลุ่มเพื่อนมีค่านิยมเรื่องเพศไปในทิศทางใด วัยรุ่นที่อยู่ในกลุ่มก็จะมีแนวโน้ม ปฏิบัติตนตามค่านิยม และพฤติกรรมของกลุ่ม ซึ่งตรงกับการศึกษาหนึ่งที่กล่าวถึงการยอมรับใน กลุ่มเพื่อน ดังนี้ Fine (1990) ได้สรุปว่าบางครั้งวัยรุ่นจะเข้ามายุ่งเกี่ยวกับเรื่องเพศ อาจจะไม่ใช่ เพราะเรื่องความรัก แต่เป็นเพราะเพื่อต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องกับเด็กผู้หญิงโดยตรงอีก คือการศึกษาของ Miller, Christopherson, and King (1993) ที่ พบว่าเด็กผู้หญิงมักจะได้รับอิทธิพลในเรื่องการออกนัดพบจากกลุ่มเพื่อนมากกว่าเด็กผู้ชาย นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของ Upadhyay and Hindin (2006) พบว่าเด็กวัยรุ่นที่มีเพื่อนเคยมีแฟนและ ออกนัดพบ มีการจับมือ จูบ มีเพศสัมพันธ์ มีแนวโน้มว่าจะมีประสบการณ์เหล่านี้ตามเพื่อนตอนอายุ 17-19 ปี โดยในเด็กหญิงจะมีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น ซึ่งตรงกับการศึกษาของ Connolly and Goldberg

(1999) ที่กล่าวว่ากลุ่มเพื่อนเป็นเสมือนแหล่งของแรงผลักดันที่จะทำให้วัยรุ่นปฏิบัติตามความคาดหวังของกลุ่มเกี่ยวกับเรื่องความรัก นั้นแสดงว่าหากแนวโน้มความคิดของกลุ่มเพื่อนเกี่ยวกับความรักเป็นอย่างไร คนในกลุ่มก็มีแนวโน้มว่าจะทำตามพฤติกรรมนั้นๆ หากเราช่วยกันทำให้แนวโน้มความคิดของกลุ่มวัยรุ่นตอนต้นเปลี่ยนจากเรื่องเพศ เรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาว ไปเป็นความคิดที่สร้างสรรค์ ก็จะทำให้เด็กวัยรุ่นตอนต้นได้ทำกิจกรรมอย่างอื่นที่ช่วยพัฒนาความสามารถในด้านต่างๆ และไม่ออกนอกลู่นอกทาง

3. ประวัติการออกนอกลู่นอกทางของพี่น้อง

จากตารางที่ 4 แสดงถึงเด็กวัยรุ่นหญิงที่ออกนอกลู่นอกทางไม่เร็วมีแนวโน้มที่จะอยู่ในครอบครัวที่พี่ไม่เคยออกนอกลู่นอกทาง ส่วนวัยรุ่นหญิงที่ออกนอกลู่นอกทางเร็วมีแนวโน้มที่จะมีพี่ที่เคยออกนอกลู่นอกทางแล้ว และมีค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิกัลมาตรฐานเท่ากับ .355 โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของ Rowe, et al. (1989) ที่พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องมีผลในเรื่องเพศ และพฤติกรรมเสี่ยงอื่นๆ เพราะพี่น้องมีความใกล้ชิดกันพฤติกรรมก็จะคล้ายๆ กันตามไปด้วย และยังมี การศึกษาของ O'Brien (1990) พบว่า ความสัมพันธ์ของพี่น้องมีอิทธิพลต่อการออกนอกลู่นอกทางของวัยรุ่น โดยพี่น้องเป็นแหล่งสนับสนุนสำคัญในการออกนอกลู่นอกทาง ซึ่งในการศึกษารุ่นนี้พบว่ามีความสอดคล้องกันของพฤติกรรมพี่น้อง นั้นแสดงว่ามีเรื่องของตัวแบบเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังทฤษฎีของ Bandura ที่กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้โดยตัวแบบ (Modeling) พฤติกรรมของมนุษย์ อาจเกิดจากการเลียนแบบในกระบวนการสังเกตแบบต่างๆ กัน (พรหมทิพย์ สิริวรรณบุศย์, 2547) เพราะโดยทั่วไปแล้วพี่จะเป็นตัวแบบให้พี่น้อง และมักจะเป็นผู้สอนทักษะใหม่ๆ ให้พี่น้อง โดยมีน้องเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมของพี่โดยตรง ดังการศึกษาของ Brody, Kime, Murry, and Brown (2003) ที่พบว่า ในครอบครัวที่มีพี่น้อง พี่จะเป็นตัวแบบให้กับน้อง ในเรื่องทักษะต่างๆ เช่น ทักษะการเข้าสังคม และน้องก็จะสังเกตพฤติกรรมของพี่และปฏิบัติตาม นั้นแสดงว่าบทบาทของพี่น้องในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญ หากพี่เป็นตัวแบบที่ดี ให้คำแนะนำ คำปรึกษาที่ดีที่ถูกต้องโดยเฉพาะในเรื่องความรัก และเรื่องอื่นๆ ด้วยแล้ว ก็จะทำให้พี่น้องมีการปรับตัวเข้าสู่วัยรุ่นได้ดี เพราะมีตัวแบบในครอบครัวที่ดี

4. การรับรู้รูปร่างหน้าตาของตนเอง

จากตาราง แสดงถึงกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ออกนอกลู่นอกทางเร็วมีการรับรู้รูปร่างหน้าตาของตนเองที่ต่ำกว่ากลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ออกนอกลู่นอกทางไม่เร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยการรับรู้รูปร่างหน้าตาของตนเอง เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกนอกลู่นอกทางเร็วของวัยรุ่นหญิงเป็นอันดับหก และมีค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิกัลมาตรฐานเท่ากับ .289 นั้นแสดงว่ารูปร่างหน้าตาของวัยรุ่นหญิงที่ดีจะเป็นปัจจัยที่ทำให้วัยรุ่นหญิงมีการออกนอกลู่นอกทางที่เร็วกว่า ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Walster, Aronson, Abrahams, and Rottman. (1966) ที่พบว่า การ

ออกนัดพบในเด็กที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยนั้น เรื่องรูปร่างหน้าตาเป็นสิ่งสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้ชายที่จะตอบสนองต่อผู้หญิงในเรื่องการออกนัดพบต่อผู้หญิงที่มีรูปร่างหน้าตาสวยงามมากกว่า นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของ Berry and Miller (2002) พบว่า เด็กหญิงที่มีรูปร่างหน้าตาสวยงามจะมีประสบการณ์การออกนัดพบกับเพศตรงข้ามมากกว่าเด็กหญิงที่รูปร่างหน้าตาไม่ดี นั่นแสดงว่ายิ่งวัยรุ่นหญิงมีรูปร่างหน้าตาที่ดีมากเพียงใด ก็มีโอกาสมันจะได้ออกนัดพบกับชายหนุ่มมากขึ้นและเร็วขึ้น เพราะวัยรุ่นชอบเด็กผู้หญิงที่มีรูปร่างหน้าตาที่ดี โดยค่านิยมของวัยรุ่นที่ชอบผู้หญิงที่มีรูปร่างหน้าตาสวยงามเหล่านี้ อาจจะเป็นเพราะการหลงใหลเข้ามาของสื่อที่นำเสนอภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่สวยงามและผู้ชายที่หน้าตาดี ทำให้เรื่องความสวยงามและความหล่อกลายเป็นสิ่งสำคัญของการถูกตาต้องใจกันและออกนัดพบ (Klerner, 1971) ซึ่งในความเป็นจริงแล้วเรื่องรูปลักษณ์ภายนอกเป็นเพียงสิ่งที่เคลือบตัวคนที่แท้จริงไว้ภายในเท่านั้น วัยรุ่นควรจะมองในเรื่องของลักษณะนิสัยที่เข้ากันได้ประกอบไปด้วย ซึ่งจะทำการออกนัดพบราบรื่นและคบกันยาวนาน ดังนั้นในการนำเสนอของสื่อจึงควรนำเสนอในเรื่องคุณลักษณะภายใน คือเรื่องของคุณธรรม ความดี ควบคู่ไปกับความสวยงามของรูปร่างหน้าตาภายนอก และไม่เพียงแต่สื่อเท่านั้น ผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับวัยรุ่นก็สามารถช่วยกันอธิบายให้พวกเขาเข้าใจได้ด้วย เพื่อให้วัยรุ่นมีความเข้าใจและไม่ยึดติดอยู่กับเรื่องรูปร่างหน้าตาแต่เพียงอย่างเดียว

5. เครือข่ายกลุ่มเพื่อน

จากตาราง แสดงถึงกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ออกนัดพบเร็วมีเครือข่ายกลุ่มเพื่อนมากกว่ากลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ออกนัดพบไม่เร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเครือข่ายกลุ่มเพื่อนหมายถึง จำนวนเพื่อนที่รู้จักต่อๆ กันไป จากโรงเรียนหนึ่งไปยังต่างโรงเรียน จากกิจกรรมหนึ่งไปยังกิจกรรมหนึ่ง ซึ่งเครือข่ายกลุ่มเพื่อนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกนัดพบเร็วของวัยรุ่นหญิงเป็นอันดับห้า และมีค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิคัลมาตรฐานเท่ากับ .271 โดย ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Connolly & Johnson (1996) ที่พบว่ากลุ่มวัยรุ่นที่มีการออกนัดพบอยู่บ่อยๆ จะมีเครือข่ายกลุ่มเพื่อนมากกว่ากลุ่มวัยรุ่นที่ไม่ค่อยได้ออกนัดพบกับเพศตรงข้าม นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของ Connolly, Furman, and Konarski (2000) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับขนาดของกลุ่มเพื่อน และเพศในกลุ่มเพื่อนของวัยรุ่น พบว่าเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในกลุ่มเพื่อนซึ่งมีทั้งเพศหญิงและเพศชายปะปนกัน จะมีแนวโน้มของการออกนัดพบมากกว่า และยิ่งกลุ่มเพื่อนนั้นมีขนาดใหญ่ มีจำนวนสมาชิกมากก็ยิ่งทำให้เด็กเหล่านั้นมีการออกนัดพบเร็วขึ้นด้วย และต่อมาได้มีการศึกษาของ Kuttler and La Greca (2004) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคูรักรักกับเครือข่ายกลุ่มเพื่อน พบว่าเด็กวัยรุ่นที่มีเครือข่ายของเพื่อนทั้งชายและหญิงมาก จะมีความถี่ของการออกนัดพบมากกว่าเด็กวัยรุ่นที่มีเครือข่ายของเพื่อนน้อย นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของ Adomezyk and Felson (2006) พบว่าเด็กวัยรุ่นที่มีเครือข่ายเพื่อนนอกโรงเรียนมากกว่า จะมีเพศสัมพันธ์มากกว่าเด็กวัยรุ่นที่

มีเพื่อนนอกโรงเรียนน้อยเพราะการรู้จักเพื่อนมากๆ เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กวัยรุ่นได้มีตัวเลือกในการคบเพื่อนต่างเพศมากขึ้น ดังนั้นในการดูแลเด็กวัยรุ่น ผู้ใหญ่จึงควรแนะนำให้พวกเขารู้จักคบเพื่อนที่ดี เพราะการมีเครือข่ายกลุ่มเพื่อนนั้นก็ก็เป็นสิ่งที่ดี หากสมาชิกในกลุ่มเป็นคนดี แต่หากสมาชิกในกลุ่มเป็นคนที่จะชักจูงไปในทางเสียหาย ก็ควรจะหลีกเลี่ยง และเลือกทำความรู้จักกับเพื่อนที่จะส่งเสริมให้วัยรุ่นพัฒนาไปในทางที่สร้างสรรค์

6. พ่อแม่แยกกันอยู่

จากตาราง แสดงถึงกลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ออกนัดพบเร็วมีพ่อแม่ที่แยกกันอยู่มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ออกนัดพบไม่เร็ว โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิกัลมาตรฐานเท่ากับ .265 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Coleman, Ganong, and Ellis (1985) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการออกนัดพบของวัยรุ่น พบว่าเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่เป็นผู้เลี้ยงดูเพียงคนเดียว และไม่มีความสุขในครอบครัวจะเริ่มออกนัดพบเร็วกว่าเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในครอบครัวที่มีความสุข นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวกับผลกระทบของครอบครัวที่แตกแยกต่อเด็กวัยรุ่น คือ การศึกษาของ Ruankanchanasetr, et al. (2005) ที่ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เด็กวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ คือ การมีครอบครัวที่แตกแยก และการศึกษาของ Adomezyk and Felson (2006) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กวัยรุ่น พบว่าการมีเพศสัมพันธ์จะน้อยกว่า หากเด็กวัยรุ่นอาศัยอยู่กับพ่อแม่ทั้งสองคน จะเห็นได้ว่าการมีครอบครัวที่แตกแยก พ่อแม่แยกกันอยู่ได้ส่งผลกระทบต่อตัวเด็กวัยรุ่น อาจจะทำให้เด็กวัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงต่างๆ ทั้งในพฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมการออกนัดพบเร็ว ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้เกิดความรักความอบอุ่น มีความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างพ่อกับแม่ เพื่อผลดีกับตัวเด็ก โดยเฉพาะในช่วงวัยรุ่น เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังต้องการความรัก ความเข้าใจ การอบรมที่ถูกต้อง และให้คำแนะนำที่ดี แต่หากครอบครัวใดที่มีพ่อแม่แยกกันอยู่ก็ควรจะควบคุมดูแลบุตรหลานของตนให้มากขึ้น พยายามอบรมสั่งสอนถึงการปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับเพื่อนเพศตรงข้าม และสร้างความรักความอบอุ่นให้เกิดขึ้นในครอบครัว เพื่อว่าเด็กวัยรุ่นจะได้ไม่ออกนัดพบก่อนวัยอันควร

7. พฤติกรรมการติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพศตรงข้าม

จากตาราง แสดงว่ากลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ออกนัดพบเร็วมีการติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพศตรงข้าม มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ออกนัดพบไม่เร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพศตรงข้าม เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกนัดพบเร็วของวัยรุ่นหญิงเป็นอันดับเจ็ด และมีค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิกัลมาตรฐานเท่ากับ .258 ซึ่งได้มีการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้ของ พิเศษฐ์

เวชพลกรักรธรรม (2001) ที่พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ที่สื่อสารในห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต มักจะมีค่านิยมที่มุ่งเน้นไปทางการแสวงหาความรัก และความสัมพันธ์ทางเพศ ซึ่งตรงกับการศึกษาของ Subrahmanyama, Greenfield, and Tynes (2004) ที่พบว่าวัยรุ่นได้ใช้วิธีการสนทนาทางอินเทอร์เน็ต (chat) พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องเพศ และแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวซึ่งกันและกันระหว่างกลุ่มเพื่อนอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของ Wolak, Finkelhor, and Mitchell (2004) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่เริ่มต้นทางอินเทอร์เน็ต โดยทำการศึกษาในเด็กวัยรุ่นหญิง พบว่าเด็กวัยรุ่นหญิงทำความรู้จักกับคู่คนพบผ่านห้องสนทนาทางอินเทอร์เน็ต นั้นแสดงว่าการรู้จักกับเพศตรงข้ามทางอินเทอร์เน็ตเป็นหนทางหนึ่งที่ทำให้เด็กวัยรุ่นรู้จักกับเพศตรงข้าม และได้ออกนัดพบในที่สุด แต่อย่างไรก็ตามการใช้อินเทอร์เน็ตนั้นเป็นธรรมชาติของเด็กวัยรุ่นที่จะต้องอาศัยอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งของความรู้ เป็นแหล่งของการติดต่อสื่อสาร และเป็นแหล่งของการศึกษา ดังนั้นหากจะป้องกันไม่ให้เด็กเล่นอินเทอร์เน็ตก็คงเป็นสิ่งทำได้ยาก เราจึงควรเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้สิ่งที่เด็กอยากรู้ (Salmon and Zdanowicz, 2007) แล้วสอนให้เด็กรู้จักคิดถึงสิ่งถูก-ผิด สอนโดยการให้เหตุผลว่าเหตุใดจึงไม่ควรทำสิ่งนั้นๆ เมื่อทำไปแล้วอาจจะเกิดผลเสียอย่างไรตามมา โดยมีพ่อแม่หรือผู้ปกครองคอยดูแลการใช้อินเทอร์เน็ตของบุตรหลาน

8. รายรับโดยเฉลี่ยในแต่ละวัน

จากตาราง แสดงว่ากลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ออกนัดพบเร็วมีรายรับโดยเฉลี่ยในแต่ละวันมากกว่ากลุ่มวัยรุ่นหญิงที่ออกนัดพบไม่เร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยรายรับโดยเฉลี่ยในแต่ละวัน เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกนัดพบเร็วของวัยรุ่นหญิงเป็นอันดับสุดท้าย และมีค่าสัมประสิทธิ์ฟังก์ชันจำแนกคาโนนิกัลมาตรฐานเท่ากับ .232 ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ Gordon (1981) ที่พบว่าวัยรุ่นที่อยู่ในระดับสังคมที่สูงกว่าจะออกนัดพบบ่อยกว่าวัยรุ่นที่อยู่ในระดับสังคมที่ต่ำกว่า ซึ่งวัยรุ่นที่อยู่ในสังคมระดับสูงกว่าก็มีแนวโน้มได้รับค่าใช้จ่ายที่มากกว่าและออกนัดพบบ่อยกว่า และเร็วกว่า ดังเช่นผลการศึกษาในครั้งนี้ นอกจากนี้ยังมีการศึกษาของ Wight, Williamson, and Henderson (2006) ที่พบว่าการใช้เงินจ่ายมากเป็นตัวทำนายการมีเพศสัมพันธ์เร็วของวัยรุ่น ดังนั้นผู้ปกครองอาจจะต้องอบรมในเรื่องของการใช้จ่าย ให้วัยรุ่นรู้จักใช้เงินอย่างเหมาะสม รู้จักประหยัด หากยังเด็กเกินไปก็ไม่ควรให้เงินใช้เป็นจำนวนมาก เพราะเด็กอาจจะนำไปใช้ในทางฟุ่มเฟือยได้

จึงสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ ในการทำนายว่าวัยรุ่นหญิงคนใดน่าจะอยู่ในกลุ่มการออกนัดพบแบบใดนั้น สามารถพิจารณาได้จากตัวแปร 8 ตัวแปร คือ ผลการเรียน การรับรู้บรรทัดฐานของกลุ่มเพื่อน ประวัติการออกนัดพบของพี่น้อง เครือข่ายกลุ่มเพื่อน พ่อแม่แยกกันอยู่ การรับรู้รูปร่างหน้าตาของตนเอง พฤติกรรมการติดต่อสื่อสารทางอินเทอร์เน็ตกับเพศตรงข้าม และรายรับโดยเฉลี่ยในแต่ละวัน

ผลการวิจัยข้างต้น เป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อวัยรุ่นหญิง และเป็นข้อมูลที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อบุคคล หน่วยงานต่างๆ ที่สนใจจะศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการป้องกันแก้ไข พฤติกรรมการออกนอกลimits ของวัยรุ่น ซึ่งนับวันจะยังมีการออกนอกลimits ที่เร็วขึ้น โดยการส่งเสริมให้วัยรุ่นมีกิจกรรมทางการศึกษาที่น่าสนใจ ที่วัยรุ่นชอบไม่ใช้เวลาว่างไปในทางอื่น ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีในครอบครัวมีพ่อแม่ที่น้องที่เอาใจใส่ ช่วยกันดูแล อบรมสั่งสอนให้มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักคิดเป็น มีเพื่อนที่มีค่านิยมอันดี เพราะเรื่องความรักจริงๆ แล้วเป็นสิ่งที่ดี เหล่านี้ก็จะ เป็นกรอบป้องกันไม่ให้วัยรุ่นออกนอกลimits ก่อนวัยอันควรได้

โดยสรุปแล้ว ปัจจัยที่ส่งผลให้วัยรุ่นหญิงออกนอกลimits เร็ว นั้น ประกอบไปด้วย ปัจจัยของตนเอง ปัจจัยทางด้านครอบครัว โรงเรียน และปัจจัยทางด้านสังคมแวดล้อมเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้น ในการป้องกันและแก้ไข จึงต้องอาศัยความร่วมมือของทุกๆ ฝ่ายเข้าช่วยกันป้องกันไม่ให้เด็กวัยรุ่นหญิงออกนอกลimits เร็ว จึงจะสัมฤทธิ์ผล